

ikke faa af dem i Pengekrisen bleve haarne igjennem ved Hjælp fra Statens Side; vi have jo Regnskaberne for os i saa Henseende. Jeg vil ikke nævne disse Anstalter, men det ærede Medlem maa dog kjende saadanne, som haabe have nedfat Renten og faaet Penge til- laans; de findes i endogsaa ikke ubetydelige Byer i Landet. Naar man nu siger, at de have gaaet en saadan Prøve igjennem, siger jeg, at vi endnu ikke have gaaet nogen haard Prøvelse igjennem. Alle Laaneinstituter som Sparekasser — der er en Forskjel paa Creditforeningsforetagender og Sparekasser — alle saadanne, som laane Penge umiddelbart ud, og som kun have Midler til at fyldestgjøre deres Forpligtelser ved at opsigte deres Ublaar, skal man ikke vælte Haand til at give en større Udvi- delse end den, som de faae paa den simpleste og naturligeste Maade og ved Midler, som til- flyde dem frivillig. Der er en saa aabenbar Modstrid mellem at skulle sætte en Mængde Besiddere i den allerstørste Forlegenhed eller lade være at fyldestgjøre sine Forpligtelser imod dem, som have Pengetrab, at man vel skal vogte sig for at benytte disse Pengeinstituter, hvor de ikke nødvendig høre hjemme. Den Tid kunde maaskee være nær, hvor man skulde for- hindre Sparekasserne fra at være saa stærkt spillende, som de for Tiden ere, thi sande Spare- kasser er ikke Halvdelen af dem. Jeg troer, at naar man tager dette under Overveielse, vil man ogsaa finde, at selv Mindretallets Forslag, som aabenbart indeholder en langt heldigere Idee til at fyldestgjøre alt det Stedlige, som ligger i hele Børgervæsenet, endnu ikke er stiftet til at træde istedetfor det, som nu er, og at Spørgsmaalet, det, der ligger for, og som bli- ver tilbage, kun er det, om vi hellere skulle lade denne Sag slæbe hen i Aaringer end bringe den til Afgjørelse gjennem et Forslag, omtrent som det af Udvalgets Fleertal. Her at gaae i Enkeltighederne med Hensyn til dette Forslag ligeoverfor Enkeltighederne i de andre Forslag, vil ikke være paa rette Sted; denne Tid vil komme, naar et af disse Udkast bliver antaget til hyderligere Behandling. Derfor skal jeg overlade til den ærede Ordfører, hvad jeg haaber, han vil gjøre, hyderligere at anvende sin større Skarpsindighed og dybere juridiske Ind-

sigt, end jeg er i Besiddelse af, mod de for- skjellige Indsigelser, som ere fremkomne, og som i dette Øieblik kunne have nogen Betyd- ning for Afgjørelsen af de to vigtige Spørgs- maal, som vi afgjøre ved een Votering, det ene: Ansee vi det rigtigt for at fremme vort hele Retsvæsens Udvikling at bringe dette Overfor- myndervæsen ud af Forbindelsen dermed? og det andet: Ansee vi det rigtigt at gjøre det paa en af disse Maader, og paa hvilken af dem?

Alberti: Det sidste Foredrag giver mig blot Anledning til en kort Bemærkning. Jeg skal nemlig ikke dvæle ved, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) anførte i Henseende til Sagens Almindelighed, men blot ved den Paastand, han fremsatte om, at Mindretallets Forslag vilde fremkalde tvungne Indstud i Sparekas- serne. Dette forholder sig i Virkeligheden ikke saa. Naar der nu i et Bo findes Sparekasse- bøger, blive de deri indeholdte Midler udtagne af Sparekassen, til Exempel her i Kjøbenhavn, og indsættes i Nationalbanken af Skifteretten, og naar Boet bliver sluttet, tager Skifteretten atter Pengene ud af Nationalbanken og ud- betaler dem til Arvingerne. Og hvad gjøre saa Arvingerne? De høre dem igjen hen i Sparekassen. Saaledes gaaer det i Kjøben- havn, og naar der i et Bo udenfor Kjøben- havn kommer en Contrabog fra en Spare- kasse, saa lader Skifteforvalteren, hvis det er en Sparekasse, han synes om, Pengene blive staaende deri, men hvis han ikke synes om den, siger han Pengene op og tager dem ind til sig, saalænge Boet er under Behandling; naar Boet er sluttet, giver han atter Pengene til Arvingerne, der høre dem derhen, hvorfra de kom. Det er derfor, anvendt paa det practiske Liv, ikke ganske rigtigt, hvad det ærede Med- lem sagde. Man kan snarere sige, at den Fremgangsmaade, der er foreslaaet af os, fører til, at Pengene blive mere constante i Spare- kasserne.

N. Sage: Det ærede Udvalg har givet os et saa rigt Udvalg af Forslag, at man alene af den Grund kan komme i nogen Forlegenhed med, hvad man skal vælge. Det, der fore-